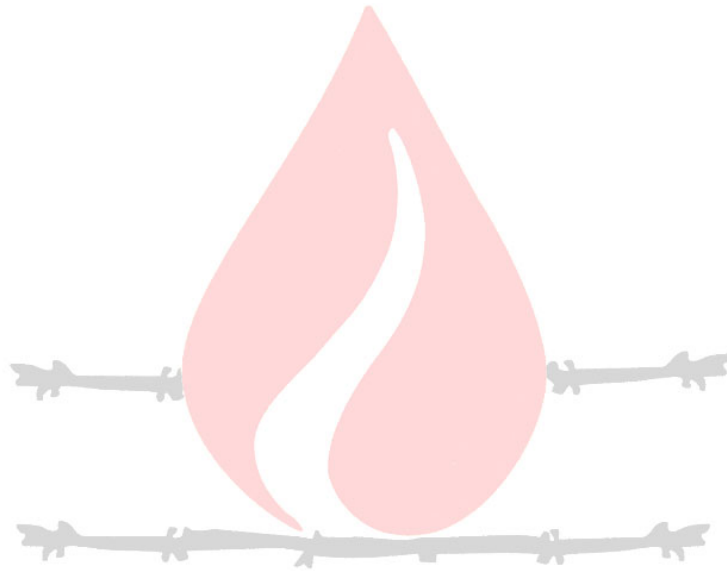

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

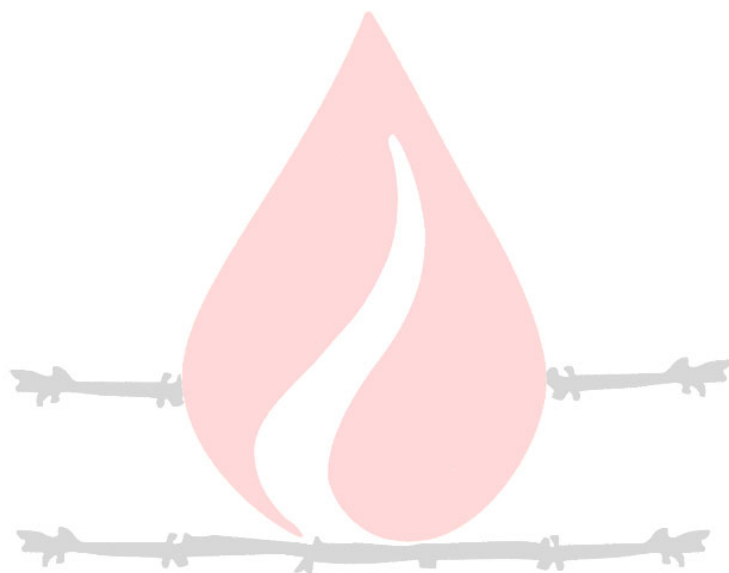

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

خردادماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۳۰۲۷

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۶)
گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۲۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در خرداد ماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۵ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به اعدام مصطفی آل درویش، کودک مجرم معترض. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام دولت سعودی به اعدام مصطفی هاشم آل درویش، در روز سه‌شنبه ۲۵ خرداد

ماه که با اتهاماتی از جمله مربوط به زمانی که زیر سن قانونی بود، مواجه بود؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت Organization for Defending Victims of Violence

^۱ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR))؛ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE))؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB))؛ سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights)؛ سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR))؛ پایگاه خبری بحرین می‌رور (Bahrain Mirror)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آئی (Middle East Eye)؛ سازمان خبرگزاری اسوشیتد پرسی (Associated Press (AP))؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation) و روزنامه گاردین (The Guardian).

^۲European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

ب) اشاره به انتشار بیانیه از سوی خبرگزاری رسمی سعودی مبنی بر اعدام شدن آل درویش بر اساس محکومیت تعزیری: این در حالی است که کمیسیون حقوق بشر عربستان، به طور غیررسمی تأیید کرده بود که وی یکی از کودکان مجرمانی است که شامل مفاد فرمان سلطنتی مبنی بر استمهال اعدام برای کودکان مجرمان می شده است؛

ج) اشاره به موفق شدن خانواده آل درویش در هفته‌های اخیر به دریافت اطلاعات مبنی بر انتقال پرونده فرزندشان از دیوان عالی به ریاست نهاد امنیتی حکومتی، پس از ماه‌ها وقفه در اطلاع‌رسانی در این زمینه؛

د) اشاره به ارتکاب عربستان سعودی به موارد معمول نقض حقوق بشر در فرآیند این اعدام، از جمله این که به خانواده وی در این رابطه اطلاعی داده نشده بود و آن‌ها فرصت وداع با فرزندشان را نیافتند: گفتنی است که نام آل درویش را نیز باید به فهرست قربانیانی افزود که پیکرشان همچنان در اختیار حکومت است؟

۲ سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست ۱۶ سازمان مردم‌نهاد از عربستان سعودی برای بازگرداندن بقایای قربانیان اعدام دسته جمعی ماه آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی و پایان دادن به درد و رنج خانواده‌های‌شان. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام حکومت عربستان سعودی، در روز ۲۳ آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی، به اعدام ۳۷ تن از شهروندان خود که تا به امروز بزرگترین اعدام دسته جمعی کودکان و دومین اعدام بزرگ دسته جمعی در دوران حکمرانی ملک سلیمان و محمد بن سلیمان، ولیعهد عربستان، به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به اقدام حکومت، از سال ۲۰۱۹ میلادی تا کنون، به تشدید عمق این فاجعه با توجه به امتناع آن از بازگرداندن بقایای بسیاری از اعدام‌شدگان به خانواده‌های‌شان، محروم کردن آن‌ها از برخورداری از حق آگاهی از حقیقت و نقض اصل ممنوعیت مطلق شکنجه و دیگر اقدامات غیرانسانی؛

ج) اشاره به اقدام ۱۶ سازمان مردم نهاد حقوق بشری، به مناسبت سالگرد این روز هولناک و در راستای همبستگی با خانواده‌های قربانیان، به درخواست جهت پاسخگو کردن عاملان این کشتار و بازگرداندن پیکرهای قربانیان به خانواده‌های‌شان با توجه به این که خانواده‌های قربانیان باید مطابق با سنن و اعتقادات و مناسک فرهنگی و مذهبی خود، امکان تدفین عزیزان خود و عزاداری برای آن‌ها را بیابند؛

د) اشاره به محکوم شدن بسیاری از اعدام‌شدگان بر اساس اعترافات تحت شکنجه و یا برای جرائمی که مبنای آن می‌تواند بهره‌مندی از حقوق بین‌المللی آزادی بیان و مشارکت در اجتماعات صلح‌آمیز باشد؛

ه) اشاره به وجود دست کم ۱۶ کودک در میان کشته‌شدگان این اعدام دسته جمعی که نهایتاً منجر به ثبت سابقه آمار بالای اعدام ۱۸۵ نفر در آن سال برای عربستان سعودی شد: این در حالی است که خانواده‌های اعدام‌شدگان از جانب مقامات در معرض سوءاستفاده و سوءرفتار قرار گرفتند، با توجه به این که از اطلاع به آن‌ها در خصوص زمان اعدام‌ها خودداری ورزیدند و خانواده‌های اعدام‌شدگان از طریق رسانه‌ها از مرگ عزیزان‌شان آگاهی پیدا نموده و فرصت خداحافظی با آن‌ها را نیافتند؛

ه) اشاره به دستگیری آل درویش در سال ۲۰۱۵ میلادی به دلیل چندین فقره اتهام، از جمله اتهاماتی که مربوط به زمانی هستند که وی ۱۷ سال داشته، همچون مشارکت در تیراندازی به مأموران امنیتی و مشارکت در تظاهرات و تجمعات، سوزاندن لاستیک خودرو، پناه دادن به مجرمان و ذخیره مطالبی بر روی تلفن همراهش که مخل امنیت کشور بوده است: این در حالی است که شواهد فیزیکی علیه وی وجود نداشته و این اتهامات بر اساس اعترافات و شهادت‌های سایر زندانیان که تحت شکنجه ناگزیر به اعتراف شده‌اند، ارائه شده است؛

و) اشاره به اقدام حکومت به گرفتن اعتراف از آل درویش تحت شکنجه و محکوم کردن او بر اساس این اعترافات، به رغم این که وی در مقابل قاضی دادگاه اعلام نمود که تحت شکنجه قرار گرفته است؛

و) اشاره به تداوم اقدام حکومت به زجر دادن بسیاری از این خانواده‌های با توجه به امتناع آن از بازگرداندن بقایای اعدام‌شدگان به خانواده‌هایشان و در نتیجه، محروم کردن آن‌ها نه تنها از حق خداحافظی با عزیزان خود، بلکه حق عزاداری برای آن‌ها؛

ز) اشاره به سابقه داشتن این اقدامات بی‌رحمانه با توجه به اقدام مقام‌های عربستان در سال ۲۰۱۶ میلادی، به امتناع از بازگرداندن پیکر ۴ تن از کشته‌شدگان یک اعدام دسته جمعی دیگر، از جمله پیکر شیخ نمر النمر، فعال اجتماعی مسالمت‌جوی سعودی و علی الریبه، کودک اعدام شده؛

ح) در مجموع می‌توان گفت که عربستان تا کنون از بازگرداندن پیکرهای دست کم ۸۳ شهروند سعودی - از جمله دست کم ۸ تنی که به هنگام ارتکاب جرم کودک به شمار می‌آمدند - و تعداد بی‌شماری از کارگران مهاجر، خودداری ورزیده است. گفتنی است که همچنین، از زمان حکومت ملک سلمان عربستان تا کنون ۳۳۷ شهروند خارجی اعدام شده‌اند که بسیاری از آن‌ها کارگران مهاجر بوده‌اند؛

ط) اشاره به منجر شدن ناکارآمدی دولت عربستان در بازگرداندن پیکرهای اعدام‌شدگان به این نگرانی جدی در میان خانواده‌هایشان که پیکرهای عزیزان‌شان بریده شده و یا به نوعی مورد سوءرفتار قرار گرفته است: این نگرانی به ویژه پس از قتل هولناک جمال خاشقچی در سال ۲۰۱۸ میلادی قوت گرفت؛

ی) اشاره به حمایت بندهای ۱۸ و ۲۷ اعلامیه جهانی حقوق بشر از حق تدفین و عزاداری برای کشته‌شدگان مبتنی بر این که خانواده‌های کشته‌شدگان باید از حق آگاهی از چگونگی مرگ عزیزان‌شان و چگونگی و محل دفن آن‌ها، همچنین عزاداری برای آن‌ها، ایجاد بنای یادبود برای‌شان و ادای احترام به آن‌ها بر اساس سنت جوامع‌شان برخوردار شوند و

ک) گفتنی است که دولت سعودی بسیاری را از این حقوق محروم نموده و این سازمان‌های مردم‌نهاد درخواست اعاده آن‌ها را دارند.

ز) اشاره به محرومیت آل درویش از برخورداری از وکیل مدافع و محکوم شدن او به اعدام از سوی دیوان کیفری ویژه بر مبنای اتهاماتی که در زمره جدی‌ترین اتهامات به شمار نمی‌آیند؛

ح) اشاره به حاکی بودن اعدام آل درویش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، از پیامی آشکار از سوی حکومت عربستان سعودی مبنی تداوم اقدام این کشور به صدور و اجراء احکام اعدام علیه کودک‌مجرمان به رغم تعهدها و بیانه‌های آن مبنی بر توقف این روند؛

ط) اشاره به حاکی بودن اعدام آل درویش - که ۲۶ سال سن داشت - از پافشاری حکومت سعودی بر اجراء احکام اعدام خوسرانه بر اساس فرآیندهای قضایی ناعادلانه که تهدیدی برای جان دیگرانی به شمار می‌آید که همچنان در آستانه اجراء حکم خود قرار دارند؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط؛ در روز جمعه ۲۱ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص حاکی بودن مرگ یک زندانی پس از ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹ از بی‌اعتنایی شرم‌آور مقام‌های سعودی در زمینه مراقبت‌های پزشکی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به حاکی بودن مرگ زهیر علی شریده المحمد علی^۴ در زندان، در روز ۸ مه سال ۲۰۲۱ میلادی، از بی‌اعتنایی شرم‌آور مقام‌های سعودی در قبال زندانیان و درخواست این مرکز حقوق بشری جهت انجام تحقیقات در زمینه شرایط منجر شده به مرگ وی؛

ب) اشاره به حبس زهیر علی از سال ۲۰۱۷ میلادی به دلیل نوشته‌هایش و مرگ وی در زندان الحائر، در نزدیکی ریاض، پس از ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹ در میانه شیوع این بیماری در این زندان در ابتداء سال جاری میلادی، که در آن زمان او و دیگر زندانیان در همان بندی که زندانیان مبتلاء به این بیماری حضور داشتند، محبوس بودند: گفتنی است

^۴ گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

که زندانیان عقیدتی - سیاسی دیگری، همچون محمد القحطانی^۶، مدافع حقوق بشر نیز به این بیماری مبتلاء شده بودند؛

(ج) اشاره به دیگر بی‌اعتنایی پزشکی مسئولان زندان، از جمله واکسینه کردن زهیر علی و دیگر زندانیان در حالی که علائم بیماری کووید - ۱۹ را از خود بروز داده بودند که بر خلاف دستورالعمل‌های معیار پزشکی در این زمینه است؛

(د) اشاره به انتقال زهیر علی، پس از رو به وخامت نهادن وضعیت او به بیمارستان که به مدت بیش از یک ماه تا زمان مرگش در آن بستری شد: گفتنی است که خانواده او در جریان بیماری وی قرار نگرفتند و از ماه فوریه سال جاری از هر گونه ملاقات یا ارتباط با او محروم شدند، تا زمانی که پیکر وی را یک روز پس از مرگش تحویل گرفتند؛

(ه) اشاره به اقدام زهیر علی و بیش از ۳۰ زندانی عقیدتی - سیاسی دیگر در زندان الحائر، در اوائل ماه مارس سال جاری میلادی، به دست زدن به اعتصاب غذا علیه آزار و اذیت‌هایی که در معرض آن قرار گرفته بودند، از جمله حبس‌شان در بند بیماران روانی و محرومیت از تماس با اعضاء خانواده و دسترسی به کتاب و روزنامه؛

(و) اشاره به اقدام او و ۱۳ زندانی دیگر به امضاء نامه‌ای مبنی بر قصدشان برای دست زدن به اعتصاب غذا از پایان ماه رمضان در ماه مه، در اعتراض به حکم‌های حبس‌شان که به

دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹ در زندان موفق به عملی کردن آن نشدند؛

(ز) اشاره به حاکی بودن مرگ زهیر علی از مورد آزار و اذیت واقع شدن، از جمله قرار گرفتن در معرض بی‌اعتنایی‌های پزشکی و محرومیت از تماس با خانواده که بیشتر زندانیان زندان‌های سعودی در معرض آن قرار دارند؛

(ح) اشاره به منجر شدن بی‌اعتنایی‌های پزشکی به مرگ عبدا... الحمید^۷، فعال سرشناس حقوق بشر، در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، در سن ۶۹ سالگی که در پی محرومیت مکرر و عامدانه از درمان‌های پزشکی از سوی مقام‌های سعودی جان سپرد؛

^۶Mohammed al-Qahtani

^۷Abdullah al-Hamid

ط) اشاره به مرگ صالح الشحی؛ روزنامه‌نگار و زندانی دیگر، در روز ۱۹ ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی، تنها دو ماه پس از آزادی غیرمنتظره از زندان که مقام‌های سعودی در آن زمان اعلام کردند که او بر اثر ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹ جان باخته است، در حالی که شرایط مرگ وی همچون آزادی او همچنان به شدت مبهم باقی مانده است؛

ی) اشاره به حاکی بودن شیوع بیماری کووید - ۱۹ از آسیب‌پذیری زندانیان در زندان‌های سعودی به توجه به این که انباشتگی جمعیت و شرایط غیربهداشتی این اماکن سلامت و ایمنی زندانیان را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد: این در حالی است که مقام‌های کشور در زمینه اتخاذ تدابیر آشکار در راستای کاهش آثار زیان‌بار این وضعیت ناکارآمد عمل کرده‌اند، از جمله کاستن از انباشت جمعیت با آزاد کردن زندانیان آسیب‌پذیر و آن‌هایی که خطری را متوجه جامعه نمی‌کنند، همچون زندانیان عقیدتی - سیاسی و

ک) اشاره به درخواست این سازمان حقوق بشری از مقام‌های سعودی، جهت انجام تحقیق در زمینه شرایط منجر به مرگ زهیر علی و حصول اطمینان از انجام تحقیقات مستقل در خصوص تمامی زندانیان حین حبس، همچنین تأکید بر ضرورت رعایت حق تمامی زندانیان در زمینه برخورداری از مراقبت‌های درمانی لازم و به موقع و درخواست جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط تمامی زندانیان عقیدتی - سیاسی؛^۱

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، در روز دوشنبه ۱۷ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص حبس انفرادی الشیخ الهلال به مدت ۲ هزار روز. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:^۲

الف) اشاره به گذشتن ۲۰۰۰ روز از زمان اقدام حکومت عربستان سعودی به حبس الشیخ سمیر الهلال^۱ در سلول انفرادی بدون صدور مجوز برای دیدار با خانواده و یا وکیل او و ایجا عدم اطمینان در زمینه سرنوشت و ایمنی وی؛

^۱Saleh al-Shehi

^۲ گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

[https://www.alqst.org/en/post/death-of-detainee-after-contracting-covid-19-highlights-](https://www.alqst.org/en/post/death-of-detainee-after-contracting-covid-19-highlights-saudi-authorities-gross-medical-negligence)

[saudi-authorities-gross-medical-negligence](https://www.alqst.org/en/post/death-of-detainee-after-contracting-covid-19-highlights-saudi-authorities-gross-medical-negligence)

^۱Al-Sheikh Samir al-Hilal

ب) اشاره به اقدام نیروهای وزارت کشور، در روز ۱۶ دسامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، به دستگیری شیخ الهلال به هنگام ترک منزل خود در حالی که حکمی برای جلب او صادر نشده بود؛

ج) اشاره به قرار گرفتن شیخ الهلال در معرض موارد نقض حقوق بشر، از زمان دستگیری او که تا ۲۰۰۰ روز پس از آن نیز ادامه یافته است: گفتنی است که وی از پس از گذشت ۷ ماه از دستگیری تنها توانست یک بار با خانواده خود تلفنی صحبت کند؛

د) اشاره به عدم اطلاع خانواده این زندانی از محل حبس او پس از گذشت مدت زمانی، تا این که آن‌ها با مدیریت زندان الدمام تماس گرفته و مسئولان این زندان به این خانواده اطلاع دادند که فرزندان‌شان در زندان الحائر در ریاض محبوس است، که بزرگترین زندان سیاسی کشور به شمار می‌آید؛

ه) اشاره به اقدام حکومت به تماس با یکی از همسران شیخ الهلال، در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۶ میلادی مبنی بر فراهم آمدن امکان ملاقات با زندانی: اما هنگامی که خانواده او به زندان مراجعه کردند از ملاقات با او محروم ماندند بر اساس این عذر که تنها همسران زندانی می‌توانند با وی ملاقات کنند؛

و) اشاره به عدم برخورداری شیخ الهلال از حق ارتباط با خانواده خود و یا جهان خارج از زندان، به استثناء تماس‌های تلفنی گاه به گاه که حداکثر تا ۱۵ دقیقه به طول می‌انجامد و در طول این مکالمه به نظر می‌رسد که او از صحبت کردن درباره آنچه که در زندان با آن مواجه است و یا اتهامات پیش روی خود، منع شده است؛

ز) اشاره به عدم اطلاع خانواده شیخ الهلال از اتهامات او و عدم اطمینان آن‌ها در زمینه ایمنی وی، با توجه به روش‌های شکنجه‌ای که در زندان‌های عربستان سعودی مورد استفاده قرار می‌گیرد؛

ح) اشاره به فراتر رفتن عربستان سعودی از تمامی محدودیت‌ها در زمینه سرکوب و ارباب در مورد پرونده شیخ سمیر الهلال و دست کم شمردن فاحش قوانین بین‌المللی و داخلی از نگاه این سازمان حقوق بشری؛

ط) اشاره به متضاد بودن اقدامات حکومت سعودی در قبال الهلال با بند ۱۱۹ قانون فرآیندهای کیفری که بر اساس آن فرد متهم نباید برای دوره بیش از ۶۰ روزه از دیگر زندانیان جدا شود و این در حالی است که باید امکان تماس با وکیل یا نماینده‌اش را نیز داشته باشد؛

ی) اشاره به خودسرانه بودن حبس الهلال بر اساس تعریف کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل و با توجه به این که او از ضمانت‌های اولیه حق برخورداری از محاکمه منصفانه محروم بوده، بدون حکم دادگاهی مستقل محبوس شده، بدون دسترسی به وکیل متهم شده و مورد پیگرد قرار گرفته و برای ماه‌ها و سال‌های متمادی در سلول انفرادی محبوس مانده است؛

ک) تأکید بر این که آنچه که شیخ سمیر الهلال در معرض آن قرار گرفته جرم به شمار آمده و کسانی که در این جرم مشارکت داشته‌اند باید مسئول به شمار آیند و ل) اشاره به به‌شمار آوردن حبس انفرادی طولانی مدت که در تعارض با قوانین داخلی و بین‌المللی است، به عنوان اقدام تلافی‌جویانه حداکثری که موجب ابراز نگرانی در زمینه حیات الهلال شده و پرسش‌هایی را در زمینه گستردگی میزان انجام این اقدام از سوی حکومت عربستان پدید آورده است^{۱۱}؛

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۱۳ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص تحت فشار قرار دادن عربستان سعودی از سوی وزارت خارجه استرالیا در خصوص ناپدیدشدگی شهروند استرالیایی در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

^{۱۱} گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به تماس ماریس پین^{۱۳} و وزیر خارجه استرالیا با همتای سعودی خود در زمینه وضعیت شهروند دو تابعیتی این کشور که از کشور مراکش و در میانه دغدغه‌های فزاینده در زمینه حبس وی مسترد شده است؛

ب) اشاره به تداوم سکوت سفارت عربستان سعودی در کانبرا در پاسخ به درخواست‌های این کشور جهت شفاف‌سازی در زمینه وضعیت اسامه الحسنی^{۱۴}، ۴۲ ساله، حتی پس از ابراز هراس مدافعان حقوق بشر در زمینه سلامت وی؛

ج) اشاره به اقدام ماریس پین به نگارش نامه در این زمینه خطاب به همتای سعودی خود در اواسط ماه مه و عدم دریافت پاسخی در این رابطه؛

د) اشاره به تداوم ابراز نگرانی دولت استرالیا در زمینه شرایط حبس الحسنی، دسترسی او به فرآیندهای قضایی عادلانه و شرایطی که بر اساس آن به عربستان سعودی مسترد شده است؛

ه) اشاره به دستگیری شهروند دو تابعیتی استرالیایی - سعودی توسط مقام‌های مراکشی در مدت زمان کوتاهی پس از ورود به این کشور، در روز ۸ فوریه سال جاری میلادی، جهت پیوستن به همسر و نوزاد خود: گفتنی است که مطابق با گزارش‌ها، او با گذرنامه استرالیایی خود سفر می‌کرده است؛

و) اشاره به استرداد او به عربستان سعودی در ماه بعد، به اتهام توطئه با افرادی دیگر جهت سرقت خودروهای رینج روور از نمایشگاه خودرویی در سال ۲۰۱۵ میلادی: این در حالی است که به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر که در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۹ میلادی به مدارک وزارت دادگستری در این زمینه دست یافته، وی از تمامی این اتهامات تبرئه شده است؛

ز) اشاره به درخواست سازمان دیده‌بان حقوق بشر از مقام‌های عربستان سعودی جهت آشکار ساختن بی‌درنگ وضعیت الحسنی و درخواست از دولت استرالیا جهت تحت فشار قرار دادن دولت سعودی در راستای بر ملا کردن موقعیت او و دنبال کردن حقوق وی در زمینه برخورداری از فرآیندهای عادلانه قضایی و محاکمه منصفانه؛

^{۱۳}Marise Payne
^{۱۴}Osama al-Hasani

ح) اشاره به اظهارات مایکل پیج^{۱۰} معاونت بخش خاورمیانه سازمان دیده‌بان حقوق بشر خطاب به مقام‌های مراکشی مبنی بر منجر شدن اقدام آن‌ها در راستای اخراج الحسنی به توجیه هراس از مواجه شدن او با سوءرفتار و محاکمه ناعادلانه به هنگام بازگشت به عربستان و همچنین به استهزاء گرفته شدن تعهدات حقوق بشری بین‌المللی آن‌ها؛

ط) اشاره به پاسخ سفارت مراکش در استرالیا به روزنامه گاردین مبنی بر رد تمام و کمال محتوا و ماهیت افتراءبرانگیز اظهارات سازمان دیده‌بان حقوق بشر با توجه به این که الحسنی در مراکش از تمامی حقوق خود در جریان روند قضایی، از جمله کمک وکلا و دسترسی به غذا، آب و مراقبت‌های پزشکی برخوردار بوده است؛

ی) اشاره به اقدام دادگاه فرجام‌خواهی در مراکش به تأیید حکم استرداد الحسنی و اقدام مقام‌های کشور در راستای تعهدات بین‌المللی خود در این زمینه؛

ک) اشاره به اقدام مقام‌های سازمان ملل به نگارش نامه خطاب به مقام‌های مراکش، در روز ۱۲ مارس سال جاری میلادی، مبنی بر درخواست از آن‌ها جهت عدم اخراج الحسنی پس از ارزیابی یک کمیته سازمان ملل در زمینه مخاطراتی که او به هنگام بازگشت به عربستان سعودی مواجه می‌شود، از جمله اعمال شکنجه: این در حالی است که وی صبح روز بعد به این کشور مسترد شد؛

ل) اشاره به اظهارات سفارت مراکش مبنی بر استرداد الحسنی در بامداد ۱۳ مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، به عربستان سعودی، پیش از آن که مقام‌های مربوطه در این کشور فرصت بررسی درخواست دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل را بیابند و این که این سفارت از ابتداء این جریان خود را متعهد به تماس متداوم با مقام‌های مربوطه در استرالیا کرده بود؛

م) اشاره به قرار داشتن درخواست استرداد و اسناد دادگاهی که به الحسنی ارجاع داده شده بود، تحت نام اسامه به طلال عباس المحروقی^{۱۱}؛

^{۱۰}Michael Page

^{۱۱}Osama bin Talal Abbas al-Mahrouqi

ن) گفتنی است که وکلای بین‌المللی فعال در این زمینه پیش‌تر در خصوص مورد هدف قرار گرفتن الحسنی از سوی حکومت عربستان سعودی برای عقاید سیاسی خود ابراز نگرانی جدی کرده بودند.^{۱۷}

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز چهارشنبه ۱۹ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص مرگ حسین برکات،^{۱۸} فعال بحرینی زندانی، بر اثر ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات وزارت کشور و فعالان بحرینی مبنی بر مرگ یک فعال محکوم به حبس ابد پس از ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹: این در حالی است که این کشور از سوی سازمان‌های حقوق بشری به دلیل شرایط زندان‌هایش، از جمله در زمینه مواردی چون، انباشتگی جمعیت، وضعیت نامناسب بهداشتی و فقدان مراقبت‌های پزشکی، تحت فشار قرار گرفته است؛

ب) اشاره به اقدام خانواده‌های زندانیان زندان جو به برگزاری تجمعات اعتراضی کوچک از ماه مارس سال جاری میلادی، همزمان با شیوع این بیماری در این زندان و در راستای درخواست جهت آزادی زندانیان سیاسی و فراهم آمدن شرایط بهتر برای آن‌ها: لازم به یادآوری است که در ماه آوریل نیز تقابل خشونت‌باری میان مأموران زندان و زندانیان پس از اعتراض آن‌ها به این شرایط صورت پذیرفت^{۱۹}

^{۱۷} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/australia-news/2021/04/04/darise-payne-presses-saudi-arabia-on-disappearance-of-australian-citizen>
^{۱۸}Husain Barakat

^{۱۹} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار بیانیه مطبوعاتی از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز جمعه ۱۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص سرکوب‌های انجام شده در رابطه با تجمع‌های اعتراضی در زندان بحرین. برخی از محورهای این بیانیه عبارتند از:

ج) اشاره به بیانیه وزارت کشور، در روز چهارشنبه ۱۹ خرداد ماه، مبنی بر مرگ حسین برکات، ۴۸ ساله بر اثر ابتلاء به ویروس کرونا در حالی که در قبال آن به طور کامل واکسینه شده بود: گفتنی است که این زندانی، در روز شنبه ۸ خرداد ماه، به بیمارستان منتقل شد و در روزهای اخیر به دستگاه تنفس نیاز پیدا کرده بود؛

د) اشاره به بیانیه مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین^{۲۰} - مستقر در بریتانیا - مبنی بر به شمار آوردن برکات به عنوان زندانی سیاسی زندان جو، که در سال ۲۰۱۸ میلادی، به همراه ۵۳ تن دیگر در محاکمه‌ای دسته جمعی برای ۱۳۸ تن از افراد متهم به عضویت در

الف) اشاره به اظهارات مارتا هورتادو؛^{۲۱} سخنگوی کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل، مبنی بر ابراز نگرانی در خصوص استفاده نیروهای ویژه پلیس بحرین به استفاده از میزان غیرضروری و نامتناسب از زور جهت برهم زدن تحصن مسالمت‌آمیز در زندان جو، در بحرین در روز ۱۷ آوریل (شنبه ۲۸ فروردین ماه)؛

ب) اشاره به اظهارات شاهدان این حادثه مبنی بر استفاده نیروهای ویژه از بمب‌های صوتی (نارنجک‌های نوزا) و اقدام آن‌ها به ضربه زدن به سر زندانیان و آسیب رساندن شدید به بسیاری از آن‌ها؛

ج) اشاره به گزارش‌های دریافتی مبنی بر اقدام مقام‌های زندان به انتقال ۳۳ تن از معترضان به ساختمانی دیگر که در آنجا برای مدتی نامعلوم نگاه داشته شده و قادر به برقراری ارتباط با اعضاء خانواده و وکلای خود نبوده‌اند، که این اقدام در تناقض با قوانین داخلی بحرین و حقوق بین‌الملل است؛

د) اشاره به اقدام زندانیان به اعتراض به شرایط زندان، به ویژه فقدان دسترسی به درمان‌های پزشکی: گفتنی است که این اعتراض‌ها، در روز ۵ آوریل (دوشنبه ۱۶ فروردین ماه) و پس از آن آغاز شد که مطابق با گزارش‌ها عباس ملاله، یکی از زندانیان سیاسی، به دلیل محرومیت از دسترسی به موقع به مراقبت‌های درمانی لازم جان باخت؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن فقدان مراقبت‌های درمانی در زندان‌های انباشته از جمعیت بحرین، به عنوان معضلی متداوم در سال‌های گذشته که پس از شیوع بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ به مشکلی مزمن تبدیل شده است؛

و) اشاره به منجر شدن شیوع این همه‌گیری در زندان‌های بحرین به بروز اعتراض‌ها در سراسر کشور که مقام‌های کشور در واکنش به آن ده‌ها تن را به دلیل نقض محدودیت‌های اعمال شده برای این بیماری زندانی نمودند؛

ز) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری از دولت بحرین جهت انجام بی‌درنگ تحقیقات جامع و کارآمد در زمینه سرکوب خشونت‌بار تحصن برپا شده در زندان جو و ارائه اطلاعات در خصوص وضعیت آن ۳۳ زندانی که در مکانی نامعلوم محبوس شده‌اند و حصول اطمینان از این که آن‌ها می‌توانند با وکلا و خانواده خود تماس بگیرند؛

ح) اشاره به درخواست از مقام‌ها جهت برداشتن گام‌های مؤثر در راستای حصول اطمینان از فراهم آمدن به موقع درمان‌های پزشکی مورد نیاز برای زندانیان؛

ط) اشاره به اظهارات دادستانی کل مبنی بر صدور چندین فرمان در راستای اعطاء عفوهای ویژه به ۱۲۵۳ زندانی از آغاز شیوع این همه‌گیری و گفتنی است که در کل ۱۷۴۷ تن از زندانیان از دیگر اقدام‌های مصوب در این رابطه بهره‌مند شدند، که ممکن است همپوشانی‌هایی نیز میان این دو گروه وجود داشته باشد؛

ی) اشاره به درخواست از مقام‌ها جهت در نظر داشتن آزادی زندانیان بیشتر در راستای کاهش انباشتگی زندان و خطر شیوع بیماری کووید - ۱۹ در میان آن‌ها، به ویژه کسانی که تنها به دلیل بیان دیدگاه‌های منتقدانه و یا مخالف خود زندانی شده‌اند که بر اساس قانون بین‌المللی حقوق بشر بی‌درنگ باید آزاد شوند.

^{۲۰}Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

نهادی تروریستی، به حبس ابد محکوم شد: گفتنی است که همچنین از وی سلب تابعیت به عمل آمد، اما پس از مدتی با فرمان سلطنتی تابعیت او به وی بازگردانده شد؛

ه) اشاره به بیانیه وزارت کشور مبنی بر برخورداری برکات از مراقبت‌های منظم پزشکی و امکان برقراری تماس تلفنی به هنگام حبس؛

و) اشاره به اقدام جمعیت الوفاق - گروه مخالف منحل شده بحرین - به درخواست جهت آزادی زندانیان سیاسی از ابتداء شیوع این بیماری همه‌گیر: گفتنی است حکومت برخی از زندانیان در معرض خطر، از جمله زنان باردار را به این دلیل آزاد کرده بود؛

ز) اشاره به افزایش قابل توجه شمار افراد مبتلاء در این کشور، از اواسط ماه مه تا پایان این ماه و رسیدن آن به روزی بیش از ۳ هزار مورد، پس از آن که میزان آن به زیر ۲۰۰ مورد در روز در سال گذشته رسیده بود: گفتنی است که دولت بحرین در روز سه‌شنبه ۱۸ خرداد ماه اعلام نمود که ۱۲۷۹ مورد جدید ابتلاء به این بیماری و ۱۸ مورد مرگ بر اثر آن را به ثبت رسانده است؛

ح) اشاره به اظهارات مقام‌های دولت این بحرین مبنی بر انکار اعمال شکنجه در زندان‌ها و واکنش کردن تمامی زندانیان، همچنین اجراء تدابیر لازم جهت مقابله با شیوع بیماری کووید - ۱۹ در این اماکن؛^{۲۱}

ط) اشاره به گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز پنج‌شنبه ۲۰ خرداد ماه، مبنی بر برگزاری تجمع اعتراضی کم‌سابقه از سوی صدها تن از مردم بحرین در واکنش به مرگ حسین برکات در زندان بر اثر ابتلاء به ویروس کرونا، در حالی که پادشاه بحرین را مسئول مرگ وی به دلیل بی‌اعتنایی‌های پزشکی به شمار آوردند؛^{۲۲}

ی) اشاره به گزارش سازمان عفو بین‌الملل در این رابطه، در روز دوشنبه ۲۴ خرداد ماه ۱۴۰۰، مبنی بر حاکی بودن مرگ این زندانی بحرینی در زندان جو بر اثر بیماری کووید - ۱۹، از ضرورت اتخاذ تدابیر پیشگیرانه از سوی مقام‌ها در راستای حفاظت از زندانیان در

^{۲۱} گزارش خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/m01447>

^{۲۲}<https://b2n.ir/f23241>

قبال شیوع این همه‌گیری و همچنین درخواست جهت انجام تحقیقات بی‌طرفانه و کارآمد در زمینه شرایطی که به مرگ حسین برکات منجر شد که در پی برگزاری محاکمه‌ای غیرمنصفانه زندانی شده بود؛

ک) اشاره به گزارش سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر - مستقر در بحرین - مبنی بر تأیید ابتلاء ۱۴۰ زندانی در زندان جو به بیماری کووید - ۱۹ از زمان شیوع موج دوم این بیماری از ماه مه سال جاری میلادی: گفتنی است که این آمار جدای از آمار ۷۰ نفری زندانیان مبتلاء به این بیماری است که پیشتر در ماه آوریل، از سوی خانواده‌های زندانیان، سازمان‌های حقوق بشری بحرینی و سازمان عفو بین‌الملل در موردشان گزارش داده شده بود^{۳۲}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری بحرین می‌رور، در روز شنبه ۲۲ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص مورد بی‌اعتنایی قرار گرفتن سلامت شیخ عبدالجلیل المُقَداد^{۳۳} در زندان. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی شیخ عبدالجلیل المُقَداد، روحانی سرشناس زندانی، در خصوص وضعیت سلامتی خود و مسئول به شمار آوردن مقام‌های کشور در صورتی که اتفاقی برای او به وقوع بپیوندد: گفتنی است که با وجود قرار داشتن این روحانی در معرض رنج‌های طولانی مدت، این نخستین بار است که زبان به شکایت در زمینه وخامت وضعیت سلامتی خود گشوده است؛

ب) اشاره به مورد بی‌اعتنایی قرار گرفتن وضعیت این زندانی تا آن جا که مصداق شکنجه به شمار می‌آید؛

ج) اشاره به محکومیت شیخ المُقَداد به تحمل ۱۵ سال حبس به دلیل مشارکت در اعتراضات مردمی ماه فوریه سال ۲۰۱۱ میلادی؛

^{۳۲} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/06/bahrain-death-of-prisoner-a-warning-for-covid-19-failings-in-jaw-prison>
^{۳۳} Sheikh Abduljalil Al-Moqdad

د) اشاره به ابتلاء او به سردردهای شدید به میزانی که این دردها او را از حرکت، خواب و صحبت کردن بازمی‌دارد؛

ه) گفتنی است که مدیریت زندان از محرومیت زندانیان سیاسی از برخورداری از درمان‌های پزشکی به عنوان مجازات استفاده می‌کند؟^{۲۵}

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین،^{۲۶} در روز دوشنبه ۱۷ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت متوقف ساختن انکار سوءاستفاده از کودکان زندانی از سوی حکومت بحرین. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به گزارش انتشار یافته از سوی دولت بحرین مبنی بر، انکار اقدام مأموران پلیس و زندان‌ها به ضرب و شتم، توهین و تهدید ۴ پسر نوجوان ۱۵ تا ۱۷ ساله به تجاوز، به هنگام حبس در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ میلادی که از نگاه این سازمان‌های حقوق بشری و با توجه به شواهد الزام‌آور، فاقد هر گونه اعتبار بوده و تلاشی فاحش در راستای سرپوش نهادن بر موارد جدی نقض حقوق بشر در این کشور به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به تناقض اظهارات این نوجوانان و اطلاعات تأیید شده در این زمینه با گزارش روز ۱۴ مارس نهاد دادرسی وزارت کشور بحرین مبنی بر این که هیچ یک از این زندانیان نوجوان به هنگام حبس مورد سوءاستفاده قرار نگرفته‌اند - گزارشی که دولت بریتانیا، متحد بحرین، نیز ضمن تأیید به آن اشاره کرده است؛

ج) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، در روز دوشنبه ۱۷ خرداد ماه، به نگارش نامه‌ای به دولت بریتانیا در زمینه سوءرفتار انجام گرفته با این کودکان و درخواست از مقام‌های آن جهت تحت فشار قرار دادن بحرین در راستای مسئولیت‌پذیری در این زمینه: گفتنی است که بریتانیا از سال ۲۰۱۲ میلادی با

^{۲۵} گزارش پایگاه خبری بحرین می‌رور. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.bahrainmirror.com/en/news/59778.html>

^{۲۶}Bahrain Institute for Rights and Democracy (BIRD)

اعطای ۶,۵ میلیون پوند به وزارت کشور بحرین از آن حمایت به عمل آورده و ایالات متحده نیز تأمین‌کننده اصلی تسلیحاتی به شمار می‌آید که از سوی نیروهای این وزارتخانه مورد استفاده قرار می‌گیرند؛

د) اشاره به اقدام این دو سازمان حقوق بشری به مصاحبه با این ۴ نوجوان و بررسی حکم پرونده‌های آنها، روند پیگرد حقوقی، گزارش نهاد دادرسی و سایر اسناد و مدارک، همچنین اشاره به گزارش سازمان عفو بین‌الملل در این زمینه که این نوجوانان به عنوان افراد بزرگسال مورد پیگرد قرار گرفتند: گفتنی است که این دو نهاد حقوق بشری پیشتر در مورد سوءاستفاده‌های صورت گرفته علیه ۱۰ نوجوان دیگر در همین پرونده به تهیه اسناد و مدارک پرداخته بودند - نوجوانانی که تهدید به تجاوز شده و تحت شوک الکتریکی قرار گرفته بودند؛

ه) اشاره به سوءاستفاده و موارد نقض حقوق بشر انجام پذیرفته از سوی مأموران علیه این کودکان، از جمله تهدید به قرار دادن‌شان در معرض ضرب و شتم شدید و تجاوز گروهی، بازجویی‌های مکرر، ضرب و شتم مکرر این نوجوانان و تهدید به دستگیری اعضاء خانواده‌شان و تجاوز به آنها به منظور کسب اعتراف‌های اجباری، حبس انفرادی برای چند روز، مورد توهین و اهانت قرار دادن، ناگزیر کردن‌شان به پوشیدن دستبند و چشم‌بند، کوتاه کردن موهای‌شان، برهنه کردن آنها جهت تحقیرشان، زدن اسپری فلفل به آنها و در سلول‌های‌شان و محروم کردن‌شان از مراقبت‌های پزشکی و درمانی؛

و) اشاره به اقدام دادگاهی در منامه، در روز ۱۱ مارس سال جاری میلادی، به محکوم کردن یکی از این نوجوانان (جمیل جی.) بر اساس اعتراف‌های اجباری و اثر انگشت وی بر روی کوکتل مولوتف و محکوم کردن سه نوجوان دیگر نیز تنها بر اساس اعتراف‌های جمیل؛

ز) اشاره به به‌شمار آمدن نوجوانان ۱۶ ساله و بزرگتر از سوی قوانین کیفری بحرین به عنوان بزرگسال، در عین حال اقدام دادگاه به آزاد کردن این پسران به مدت ۶ ماه به صورت حبس تعلیقی بر اساس قانون جدیدی که تمامی افراد زیر ۱۸ سال را کودک به شمار می‌آورد و هنوز اجرایی نشده است: گفتنی است که در پی این تحول، اخباری در

زمینه مورد سوءاستفاده قرار گرفتن کودکان دیگر در همان پرونده در سطح بین‌المللی انتشار یافت؛

ح) اشاره به اقدام نهاد دادرسی وزارت کشور، در روز ۱۲ مارس، به فراخواندن و مصاحبه با دو تن از این نوجوانان در زمینه بازجویی‌های پلیس و نه در زمینه سوءاستفاده صورت گرفته در زندان: این در حالی بود که مقام‌های مزبور درخواست‌های مکرر این نوجوانان در زمینه حق برخورداری از وکیل و دریافت نسخه‌ای از اظهارات‌شان را نادیده انگاشتند؛

ط) اشاره به صدور بیانیه از سوی این نهاد دادرسی، در روز ۱۴ مارس، مبنی بر این که این نوجوانان در حین بازجویی مورد سوءاستفاده قرار نگرفته و از مراقبت‌های پزشکی لازم نیز برخوردار بوده‌اند؛

ی) اشاره به گزارش کمیته مبارزه با شکنجه سازمان ملل در زمینه ابراز نگرانی در خصوص عدم استقلال و کارآمدی نهاد دادرسی و واحد تحقیقات ویژه بحرین، همچنین ناکارآمدی آن‌ها در زمینه تحقیق در رابطه با اتهامات معتبر اعمال شکنجه و مسئول به شمار آوردن عاملان آن؛

ک) اشاره به اظهارات بیل ون اسولد^{۲۷} معاونت بخش حقوق کودکان در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر اقدام مقام‌های بحرین به فراخواندن این نوجوانان پس از سرانجام آزاد کردن‌شان جهت طرح پرسش‌های بیشتر به منظور سرپوش گذاردن بر سوءاستفاده‌هایی که این کودکان تجربه کرده بودند و

ل) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های دولت‌های خارجی به توقف تکرار طوطی‌وار اظهارات حکومت بحرین مبنی بر تبرئه امکان‌ناپذیر خود و در عوض تحت فشار قرار دادن آن برای پذیرش مسئولیت در این زمینه، چراکه در غیر این صورت کودکان بیشتری در معرض خطر قرار می‌گیرند^{۲۸}؛

^{۲۷}Bill Van Esveld

^{۲۸} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/06/07/bahrain-stop-denying-abuse-detained-children>

۴- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۲۹}؛ در روز پنج‌شنبه ۶ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام نمایندگان پارلمان ایتالیا به درخواست از پادشاه بحرین جهت آزاد کردن زندانیان سیاسی و رعایت حقوق بشر در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام شماری از نمایندگان پارلمان ایتالیا^{۳۰} به ارسال نامه به حمد بن عیسی آل خلیفه، پادشاه بحرین، مبنی بر ابراز نگرانی عمیق در زمینه سرنوشت زندانیان سیاسی - عقیدتی و مدافعان حقوق بشر محبوس در زندان‌های این پادشاهی؛

ب) اشاره به مجازات‌های ناعادلانه و سوءرفتار در قبال زندانیان سیاسی - عقیدتی، همچنین وجود میزان نامتناسبی از خطر ابتلاء به بیماری به دلیل محرومیت زندانیان از مراقبت‌های پزشکی و تجهیزات محافظت شخصی لازم جهت مقابله با بیماری کووید - ۱۹؛

ج) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص لغو استمهال در نظر گرفته شده برای مجازات اعدام، ضمن محکوم کردن احکام اعدام صادر شده برای محمد رمضان و حسین علی موسی؛

د) اشاره به اقدام بحرین به نقض حقوق آزادی بیان و آزادی سخن، مندرج در حقوق بین‌الملل، از جمله اعلامیه جهانی حقوق بشر، کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، کنوانسیون بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کنوانسیون مبارزه با شکنجه و منشور حقوق بشر عرب، همچنین ارجاع به قطعنامه مصوب پارلمان اروپا در روز ۱۱ مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، مبتنی بر پرونده‌های زندانیان سیاسی - عقیدتی و مدافعان حقوق بشر محبوس در زندان‌های این کشور؛

ه) اشاره به درخواست این نمایندگان از پادشاه بحرین جهت:

- آزاد کردن بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی، از جمله حسن مُشیمه^{۳۱}، عبدالهادی الخواجه^{۳۲}، دکتر عبدالجلیل السینگس^{۳۳}، ناجی فتیل^{۳۴}، عبدالوهاب حسین^{۳۵}، علی حاجی^{۳۶} و شیخ علی سلمان^{۳۷}؛

^{۲۹}Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

^{۳۰}Mr. Emilio Carelli, Mr. Maurizio Lupi, Ms. Laura Boldrini, and Ms. Francesca La Marca

^{۳۱}Hassan Mushaima

^{۳۲}Abdulhadi al-Khawaja

- لغو محدودیت‌های اعمال شده علیه نبیل رجب^{۳۸} و سایر افراد قرار گرفته در معرض این محدودیت‌ها که بر اساس قانون محکومیت جایگزین بر آنها تحمیل شده است؛

- متوقف ساختن استفاده از قانون محکومیت جایگزین برای زندانیان عقیدتی - سیاسی و در عوض آزاد کردن بدون قید و شرط آنها؛

- تخفیف یا عفو احکام اعدام صادر شده برای محمد رمضان و حسین علی موسی و سایر افرادی که در حال حاضر در آستانه اعدام قرار دارند.^{۳۹}

*امارات متحده عربی

۱- اشاره به انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز جمعه ۲۱ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص شکایت یک گروه حقوق بشری در فرانسه از یکی از مقام‌های امارات متحده عربی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

(الف) اشاره به اقدام مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)^{۴۰} - مستقر در لبنان - به تنظیم شکواییه‌ای در فرانسه (دادگاهی در پاریس)، علیه سرلشگر احمد ناصر الرئیسی^{۴۱}، بازرس کل در وزارت کشور امارات متحده عربی، که بنا بر این شکواییه مسئول شکنجه یکی از فعالان زندانی سرشناس اماراتی است؛

(ب) اشاره به اظهارات ویلیام بوردون^{۴۲}، وکیل این مرکز، مبنی بر حاکی بودن این شکایت از این که رئیس - که یکی از اعضاء کمیته اجرایی اینترپل (پلیس بین‌الملل) نیز به شمار

^{۳۸}Dr. Abduljalil al-Singace

^{۳۹}Naji Fateel

^{۴۰}Abdulwahab Hussain

^{۴۱}Ali Hajee

^{۴۲}Sheikh Ali Salman

^{۴۳}Nabeel Rajab

^{۳۹} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/05/italian-mps-urge-bahrain-king-hamad>

^{۴۰}Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

^{۴۱}Major General Ahmed Nasser al-Raisi

^{۴۲}William Bourdon

می‌آید - مسئول شکنجه و اقدامات بی‌رحمانه علیه احمد منصور، فعال و معارض اماراتی بوده است؛

ج) اشاره به دستگیر شدن احمد منصور در خانه‌اش در سال ۲۰۱۷ میلادی، توسط مأمورانی با صورت‌های پوشیده، بدون اطلاع دادن به خانواده او، محاکمه وی نزدیک به یک سال پس از دستگیری او و محکومیت وی به تحمل ۱۰ سال حبس و پرداخت جریمه یک میلیون درهمی (۲۷۲۳۰۰ دلار) بر اساس قوانین ضدتروریستی کشور، به جرم انتقاد از مقام‌های امارات و لکه‌دار کردن چهره کشور در شبکه‌های اجتماعی: گفتنی است که آخرین درخواست تجدیدنظرخواهی وی نیز، در ماه دسامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، مردود واقع شد؛

د) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل، به به‌شمار آوردن منصور به عنوان زندانی عقیدتی - سیاسی، همچنین ادعای مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) مبنی بر زندانی شدن احمد منصور - که در حال حاضر در زندان بدنام الصدر نگاهداری می‌شود - تحت «شرایط قرون وسطایی»، از جمله حبس انفرادی در سلولی کوچک، بدون دسترسی به پزشک، خدمات بهداشتی، آب یا سرویس بهداشتی؛

ه) اشاره به ضرورت مورد تقبیح قرار گرفتن رئیسی که نامزد ریاست سازمان پلیس بین‌الملل نیز شده و در عین حال نقش قابل توجهی در نحوه رفتار با احمد منصور داشته است، از نگاه این مرکز حقوق بشری و نه ارتقاء مقام وی؛

و) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، در ماه گذشته میلادی، به صدور بیانیه مبنی بر هشدار در خصوص برگزیدن رئیسی به عنوان ریاست پلیس بین‌الملل، با توجه به این که این اقدام می‌تواند موجب به مخاطره افکندن تعهد جهانی این سازمان در قبال الزامات حقوق بشری آن شود؛^{۴۳}

^{۴۳} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص مخاطرات حقوق بشری نامزدی یکی از مقام‌های امارات متحده عربی برای تصدی ریاست پلیس بین‌الملل (اینترپل). برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) صدور بیانیه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، مبنی بر امکان به مخاطره افتادن پایبندی سازمان پلیس بین‌المللی به تعهدات حقوق بشری خود، به دلیل نامزدی سرلشکر احمد ناصر الرئیسی، یکی از مقام‌های وزارت کشور امارات متحده عربی جهت تصدی ریاست آن؛

ب) اشاره به برخورداری آقای الرئیسی از سمت مدیریت کلی در وزارت کشور امارات متحده عربی، از ماه آوریل سال ۲۰۱۵ میلادی که علاوه بر مسئولیت‌های متعدد، مسئولیت مدیریت نیروهای امنیتی و پلیس امارات و تحقیق در زمینه شکایات ارائه شده علیه این نهادها را بر عهده داشته است و به طور مستقیم به منصور بن زاید آل نهیان، معاون نخست وزیری و سیف بن زاید آل نهیان، وزیر کشور گزارش می‌دهد: این در حالی است که دستگاه امنیتی این کشور در اعمال موارد سوءاستفاده و نقض حقوق بشر سابقه‌ای طولانی دارد؛

ج) اشاره به اظهارات خالد ابراهیم، مدیر اجرایی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) مبنی بر، حاکی بودن گزینش سرلشکر الرئیسی به عنوان ریاست پلیس بین‌الملل، از بی‌اعتنایی کشورهای عضو این سازمان به سوابق امارات متحده عربی در زمینه آزار و اذیت منتقدان مسالمت‌جو و به شمار آمدن آن به عنوان تلاشی دیگر از سوی مقام‌های این کشور در راستای خرید احترام بین‌المللی و سرپوش نهادن بر سابقه اسفبار حقوق بشری خود؛

د) اشاره به فقدان نظارت و شفافیت در فرآیند انتخابات ریاست پلیس بین‌الملل، با توجه به این که این سازمان هیچ‌گونه اطلاعاتی را در زمینه نامزدهای معرفی شده برای تصدی این سمت در اختیار عموم قرار نداده و سوابق و پیشینه آن‌ها از سوی کشورهای عضو مورد بررسی قرار نمی‌گیرد؛

ه) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، در ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به همراه ده‌ها نهاد حقوق بشری بین‌المللی و گروه‌های جامعه مدنی، به ارسال نامه‌ای به یورگن استوک، دبیرکل پلیس بین‌الملل مبنی بر، ابراز نگرانی در خصوص احتمال گزینش الرئیسی برای سمت ریاست این سازمان؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن الرئیسی به عنوان یکی از اعضای کمیته اجرایی پلیس بین‌الملل - نهاد مدیریتی که بر اجراء تصمیم‌های مجمع عمومی و فعالیت‌های دبیرکل این سازمان نظارت دارد؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های امارات متحده عربی، از سال ۲۰۱۱ میلادی، به آغاز یک دهه سرکوب آزادی بیان و تجمعات و اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) به مستندسازی شماری از اتهامات در رابطه با اعمال موارد جدی سوءاستفاده از سوی نیروهای امنیتی حکومتی، به ویژه علیه منتقدان مسالمت‌جوی سیاست‌های دولت، از جمله اعمال شکنجه و ناپدیدشدگی قهری؛

ح) اشاره به تأکید کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، بر ضرورت اقدام امارات متحده عربی به تحقیق و ایجاد اصلاحات در زمینه شرایط تحقیرآمیز حبس در این کشور؛

ط) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در ماه ژانویه سال جاری میلادی، به ارائه جزئیات در زمینه اقدام دولت امارات متحده عربی به آزار و اذیت احمد منصور، مدافع سرشناس حقوق بشر در این کشور، از جمله حبس او در سلول انفرادی برای مدت زمان نامحدود و قرار دادن وی در شرایط انزجارآمیز حبس از زمان دستگیری او در ماه مارس سال ۲۰۱۷؛

ی) اشاره به عدم اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به تحقیق و تفحص در خصوص اتهامات معتبر صورت گرفته در زمینه اعمال شکنجه و سوءرفتار توسط نیروهای امنیتی این کشور در بسیاری از پرونده‌های مستندسازی شده از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در خلال سال‌های متمادی: این در حالی است که بر اساس پایگاه اینترنتی وزارت کشور امارات، که در ماه دسامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، روزآمد شده است، واحد تحقیقان دفتر مدیرکل، مسئولیت دریافت شکایات علیه پلیس و نیروهای امنیتی و اعضای آن‌ها و تحقیق در این خصوص را بر عهده دارد؛

ز) اشاره به محبوس بودن منصور در شرایطی غیر انسانی از سال ۲۰۱۷ تا کنون، به مدت چهار سال و ضرورت مورد تقبیح و محکومیت قرار گرفتن اقدامات انجام شده علیه وی که تنها می‌تواند به عنوان شکنجه تعبیر شود؛

ح) اشاره به فراهم آمدن امکان لازم برای مورد پیگرد قرار دادن رئیسی در فرانسه با توجه به سفر قریب‌الوقوع او به این کشور در راستای کارزار انتخاباتی خود برای سازمان پلیس بین‌الملل و همچنین بر مبنای حوزه اختیارات جهانی قوه قضائیه فرانسه: گفتنی است که مقام‌های قضایی فرانسه بر اساس حوزه اختیارات جهانی خود می‌توانند به طور نظری، در خصوص مواردی چون، جنایات علیه بشریت، جنایات جنگی و اعمال شکنجه، مظنونان را در خاک فرانسه مورد پیگرد قرار دهند، صرف‌نظر از این که این جرائم در کجا به وقوع پیوسته باشند؛

ط) اشاره به تنظیم شدن این شکایت بر مبنای نقش ادعایی رئیسی در اعمال شکنجه علیه احمد منصور با توجه به مقام او که وی را در ریاست نیروهای امنیتی امارات متحده عربی قرار می‌دهد؛^{۴۴}

۲- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۲۰ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص محکومیت حبس طولانی مدت مدافعان حقوق بشر

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

of Violence

ک) اشاره به گزارش تهیه شده از سوی سر دیوید کلورت - اسمیت، مدیر سابق دادستان‌های عمومی بریتانیا مبنی بر ارائه اسناد و مدارک در زمینه کمک‌های مالی قابل توجه امارات متحده عربی به پلیس بین‌الملل از سال ۲۰۱۷ میلادی، جهت تحت تأثیر قرار دادن اقدامات این سازمان و در تلاش جهت گزینش رئیسی به عنوان رئیس آن؛

ل) اشاره به اظهارات کلورت - اسمیت در خصوص حاکی بودن انتخاب رئیسی از فرستادن پیامی به تمامی جهان مبنی بر احترام قائل نشدن و یا کم احترام گذاردن پلیس بین‌الملل به حقوق بشر و بستن چشمان خود به روی شکنجه و سرکوب و م) اشاره به اظهارات جو استورک، معاون بخش خاورمیانه در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن گزینش یکی از مقام‌های عالی یک نهاد دولتی ناقض حقوق بشر، به عنوان ریاست پلیس بین‌الملل، به به‌مخاطره افکندن اعتبار این سازمان به عنوان سازمان مجری قانون بین‌المللی که به حقوق بشر احترام می‌گذارد.

^{۴۴} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/uae-torture-complaint-senior-official-france-human-rights-group>

توسط امارات متحده عربی، از سوی کارشناس سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات مری لالور؛^{۴۵} گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه وضعیت مدافعان حقوق بشر، مبنی بر ابراز نگرانی جدی در خصوص حبس طولانی مدت ۵ تن از مدافعان حقوق بشر در امارات متحده عربی و درخواست از دولت این کشور جهت آزاد کردن بی‌درنگ آن‌ها؛

ب) اشاره به محکومیت محمد المنصوری،^{۴۶} حسن محمد الحمّد،^{۴۷} هذیف راشد عبدا... الاویس،^{۴۸} علی سعید الکندی،^{۴۹} و سلیم حمدون الشحی،^{۵۰} ۵ تن از افراد گروه موسوم به «یو.ای.ای. ۹۴»^{۵۱} - گروهی متشکل از ۹۴ وکیل، مدافع حقوق بشر و استاد دانشگاه - به تحمل ۱۰ سال حبس، در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۳ میلادی، به اتهام توطئه برای براندازی حکومت؛

ج) اشاره به انجام پذیرفتن این فرآیند در قالب روند سرکوب شدید افراد و سازمان‌های خواهان انجام اصلاحات سیاسی صلح‌آمیز در کشور، از سوی مقام‌های امارات متحده عربی؛

د) اشاره به بیانیه کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل، مبنی بر شدت افراط‌گرایانه بودن این محکومیت‌ها و خودسرانگی حبس آن‌ها با توجه به اینکه این فعالان از ابتدا نباید هرگز به دلیل بهره‌مندی مشروع از آزادی‌هایی که تمامی مردم حق برخورداری از آن‌ها را دارند، زندانی می‌شدند؛

ه) اشاره به وجود اتهامات نگران‌کننده در زمینه قرار گرفتن این زندانیان در معرض حبس‌های انفرادی طولانی مدت که می‌تواند مصداق شکنجه باشد، همچنین اتهاماتی چون، اقدام مقام‌های زندان به خاموش کردن دستگاه‌های تهویه هوا در زمانی که درجه

^{۴۵}Mary Lawlor

^{۴۶}Mohamed al-Mansoori

^{۴۷}Hassan Mohammed Al-Hammad

^{۴۸}Hadif Rashed Abdullah al-Owais

^{۴۹}Ali Saeed Al-Kindi

^{۵۰}Salim Hamdoon Al-Shahhi

^{۵۱}UAE94

حرارت هوا به بالای ۴۰ درجه سانتیگراد می‌رسد و پوشاندن پنجره‌ها جهت ممانعت به عمل آوردن زندانیان از دیدن نور آفتاب؛

(و) اشاره به احتمال نقض حق زندانیان از برخورداری از محاکمه عادلانه، با توجه به محروم شدن آن‌ها از و یا تحدید شدید دسترسی‌شان به مشاور حقوقی، از جمله در خلال بازجویی‌ها؛

(ز) اشاره به درخواست از مقام‌های اماراتی جهت آزاد کردن این مدافعان حقوق بشر از حبس، به منظور تداوم یافتن فعالیت‌های هدفمند و ضروری حقوق بشری‌شان؛^{۵۲}

۳- انتشار گزارش‌هایی از سوی نهاد کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی؛^{۵۳} در روزهای دوشنبه ۱۷ و جمعه ۲۱ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص افشاء سندی مبنی بر قرار داشتن دکتر محمد الرکن در معرض شکنجه متداوم و تهیه نامه سرگشاده در راستای درخواست جهت آزادی او. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام مرکز حمایت از زندانیان امارات متحده عربی به افشاء سندی مبنی بر قرار داشتن دکتر محمد الرکن، وکیل، مدافع حقوق بشر و استاد حقوق سرشناس در دبی، در معرض شکنجه متداوم در زمان حبس، از جمله نور متداوم چراغ برای ۲۴ ساعت شبانه‌روز: گفتنی است که این سند به هنگام انجام فرآیند تحقیق در زمینه این زندانی سیاسی از طریق مدیریت زندان افشاء شده است؛

ب) اشاره به قرار گرفتن او، در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۲ میلادی، در معرض ناپدیدشدگی قهری، با توجه به اقدام نیروهای امنیتی به دستگیری وی در راستای موج دستگیری‌های جمعی که از ماه مارس سال ۲۰۱۲ آغاز شده بود؛

ج) اشاره به اقدام دولت به آغاز کارزار دستگیری‌ها پس از آن که گروهی از فعالان سرشناس، از جمله الرکن، طوماری را خطاب به رئیس‌جمهور امارات تهیه و در آن

^{۵۲} گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

خواستار اجرای اصلاحات در حوزه قانون‌گذاری در کشور شدند، که در پی آن حکومت امارات، در ماه مارس سال ۲۰۱۳ میلادی، فرآیندهای قضایی را علیه ۹۴ تن از افراد دستگیر شده آغاز نمود؛

د) اشاره به محکومیت دکتر الرکن در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۳ میلادی به تحمل ۱۰ سال حبس و ۳ سال عفو مشروط (آزادی به قید التزام)؛

ه) اشاره به محبوس بودن او در زندان الرزین - زندانی که در آن مورد سوءرفتار قرار گرفته و سلامتت رو به وخامت گذارده است؛

و) اشاره به ارسال نامه سرگشاده از سوی این نهاد حقوق بشری خطاب به سفیر امارات متحده عربی در بریتانیا، مبنی بر درخواست جهت آزادی محمد الرکن که تنها به دلیل حمایت قانونی از مدافعان حقوق بشر و بهره‌مندی مسالمت‌آمیز از حق خود در زمینه آزادی بیان، ناعادلانه زندانی شده است؛

ز) اشاره به قرار گرفتن الرکن در معرض رفتارهای تبعیض‌آمیز، به همراه گروهی از اساتید دانشگاه و فعالان حقوق بشر، از جمله محاکمه دست جمعی به شدت ناعادلانه، محکومیت به تحمل ۱۰ سال حبس، عدم دسترسی به وکیل و اسناد دادگاه تا زمان برگزاری دومین جلسه از محاکمه وی و اعمال شکنجه که موجب به مخاطره افتادن سلامت جسمی و روحی وی شده است؛

ح) اشاره به قرار گرفتن او در معرض خطر بیشتر ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹، به دلیل وضعیت دهشتبار بهداشتی در زندان الرزین و وخامت وضعیت سلامتی وی، با توجه به این که این بیماری در شماری از زندان‌های امارات متحده عربی شیوع یافته است؛

ط) اشاره به به‌شمار آوردن تداوم حبس و قرار گرفتن الرکن در معرض شکنجه جسمی و روحی متداوم، به عنوان اقدام تلافی‌جویانه در قبال فعالیت‌ها و کنش‌گرایی حقوق بشری چشمگیر او؛

ی) اشاره به به‌شمار آوردن او به عنوان زندانی عقیدتی - سیاسی و حاکی بود تداوم حبس و قرار گرفتن او در معرض سوءاستفاده از جاری بودن بی‌عدالتی‌های گسترده در این کشور؛

ک) اشاره به درخواست از این مقام امارات متحده عربی جهت بهره‌برداری از نفوذ خود به عنوان سفیر این کشور در راستای حصول اطمینان از آزادی بی‌درنگ الرُکن و ترغیب حکومت امارات به آزاد کردن تمامی زندانیان عقیدتی - سیاسی؛^{۵۴}

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز پنج‌شنبه ۶ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام شهروندی بریتانیایی به شکایت از مقام‌های اماراتی به دلیل محبوس و شکنجه شدن در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام علی عیسی احمد،^{۵۵} شهروند بریتانیایی ۲۸ ساله از شهر وولورهمپتون،^{۵۶} به تشکیل پرونده مدنی علیه ۶ تن از مقام‌های امارات متحده عربی که به گفته او مسئول سوءاستفاده از وی در این کشور بوده‌اند و با توجه به این که او برای مدت زمان طولانی جهت انجام اقدامی از سوی دولت بریتانیا در این زمینه در انتظار بوده است؛

ب) اشاره به دستگیری او در سال ۲۰۱۹ میلادی در امارات متحده عربی در پی حضور در این کشور جهت تماشای مسابقات فوتبال جام کشورهای آسیا و نگاه داشتن او در حبس از سوی مقام‌های امارات از ۲۳ ژانویه تا ۱۲ فوریه این سال که به گفته وی نزدیک بود که به دست آن‌ها کشته شود: گفتنی است که گمان می‌رود که وی به دلیل بر تن کردن پیراهن تیم فوتبال قطر، رقیب سرسخت امارات، دستگیری شده است، در حالی که حکومت این کشور این ادعا را انکار می‌کند؛

ج) اشاره به فرار گرفتن احمد در دوران حبس در معرض سوءاستفاده و شکنجه نژادپرستانه و روانی، از جمله ضرب و شتم و شوک الکتریکی و حتی اقدام مقام‌های این کشور به ناگزیر کردن او به امضاء نوشته‌ای مبنی بر این که جراحات و آسیب‌های وارد

^{۵۴} گزارش‌های نهاد کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل‌بازرسی در لینک‌های:

<http://icfuae.org.uk/news/leaked-doc-al-roken-subjected-constant-torture>

<http://icfuae.org.uk/news/open-letter-uae-ambassador-urging-release-human-rights-lawyer-mohammed-al-roken%C2%A0>

^{۵۵}Ali Issa Ahmad

^{۵۶}Wolverhampton

آمده به این زندانی از سوی خود انجام پذیرفته، از جمله این که یکی از دندان‌هایش را از دست داده است؛

د) اشاره به سرانجام حضور او در دادگاه در روز ۱۲ فوریه سال ۲۰۱۹ میلادی و اقدام قاضی دادگاه به متهم کردن وی به اتلاف وقت پلیس و حکم وی به آزادی او و پرداخت جریمه ۱۵۰۰ درهمی؛

ه) اشاره به تصمیم احمد به عملی کردن قصد خود در زمینه اقامه دعوا علیه مقام‌های حکومت امارات پس از مواجه شدن با سال‌ها بی‌اعتنایی از سوی دولت بریتانیا؛

و) اشاره به اقدام وکلای او به همچنین ارائه این شکواییه به فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) و ابراز تمایل این سازمان برای دیدار با احمد و نمایندگان وی پس از لغو محدودیت‌های اعمال شده به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹؛

ز) اشاره به طرح پرونده احمد در کمتر از یک سال از دستگیری متیو هِجَز^۷ در امارات متحده عربی به اتهام جاسوسی: گفتنی است که دستگیری و محکومیت او به تحمل حبس ابد، اعتراض مقام‌های بریتانیایی را برانگیخت که سرانجام با اعمال نفوذ دولت این کشور، هِجَز مورد عفو قرار گرفته و آزاد شد^۸؛

^۷Matthew Hedges

^۸سوابق در گزارش‌های پیشین: *انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دانشجوی بریتانیایی به مورد پیگرد قانونی قرار دادن مقام‌های امارات متحده عربی به دلیل دعاوی مربوط به مورد حمله قرار گرفتن در این کشور.

برخی از محورهای این گزارش عبارتند از: الف) اقدام متیو هِجَز، دانشجوی بریتانیایی - که دو سال پیش به اتهام جاسوسی در امارات متحده عربی محبوس بود - به آغاز اقامه دعوا علیه شماری از مقام‌های ارشد این کشور با متهم کردن آن‌ها به اینکه وی را مورد حمله قرار داده، شکنجه کرده و بر اساس دعاوی کذب زندانی نمودند؛

ب) اشاره به بازگشت متیو هِجَز به بریتانیا در ماه نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، پس از گذراندن بیش از شش ماه در حبس و مورد عفو قرار گرفتن از تحمل حکم حبس ابد برای اقدام به جاسوسی: گفتنی است که وی پس از آن آزاد شد که دولت امارات متحده عربی ویدئویی از وی مبتنی بر اعتراف به عضویت در سازمان اطلاعات خارجی بریتانیا (ام.آی.سیکس) منتشر نمود؛

ج) اشاره به اقدام وکلای هِجَز، در هفته جاری، به اقامه دعوا در دیوان عالی لندن علیه ۴ مقام امنیتی اماراتی، شامل رئیس وقت دادستانی عمومی نهاد امنیتی حکومت در ابوظبی و فرماندهی پلیس وقت ابوظبی، به دلیل آسیب‌های وارد آمده به وی بر اثر مورد حمله قرار گرفتن، حبس بر اساس دعاوی کذب و تحمیل عامدانه صدمات روحی؛

ح) این در حالی است که با این که اخبار مربوط به دستگیری و حبس احمد نیز از سوی مطبوعات مورد پوشش قرار گرفت، اما توجه چندانی دست کم از سوی دیپلمات‌های بریتانیایی به آن نشد.^{۵۹}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

* ائتلاف به رهبری عربستان

- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز جمعه ۲۱ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن یک انفجار به کشته شدن شماری از جدایی‌طلبان و غیرنظامیان در جنوب یمن. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

د) اشاره به عدم اقدام اداره روابط عمومی دولت امارات متحده عربی و یا وزارت امور خارجه این کشور به پاسخی‌دهی بی‌درنگ به درخواست‌ها در خصوص اظهارنظر در زمینه این پرونده: این در حالی است که مقام‌های این کشور پیشتر اظهار داشته بودند که این شهروند بریتانیایی در دوران حبس خود، در معرض هیچ‌گونه سوءرفتار فیزیکی یا روانی قرار نگرفته است؛

ه) اشاره به اظهارات هجز در بیانیه‌ای مبنی بر حبس او، در روز ۵ مه سال ۲۰۱۸ میلادی، در امارات متحده عربی و مورد شکنجه قرار گرفتن در این کشور، همچنین انتظار وی پس از ۳ سال همچنان برای بر ملا شدن حقیقت و اجراء عدالت؛

و) اشاره به امتناع مقام‌های امارات متحده عربی به پاسخگویی به شکایت ارائه شده از طریق وزارت خارجه بریتانیا: این در حالی است که وی این وزارتخانه را نیز متهم می‌کند که اقدامات کافی برای مبرا کردن نام وی انجام نداده است؛

ز) اشاره به دستگیری هجز، دانشجوی دکترای دانشگاه دورهام، در فرودگاه دوی، پس از سفر دو هفته‌ای به این کشور برای انجام تحقیقات برای پایان‌نامه خود؛

ح) اشاره به محبوس شدن او برای مدت بیش از ۵ ماه در سلول انفرادی به دلیل پرونده تشکیل یافته علیه وی، بر اساس یادداشت‌های او در زمینه انجام پژوهش برای پایان‌نامه دکترای مبتنی بر موضوعاتی حساسی در امارات متحده عربی، چون ساختارهای امنیتی، قبیله‌گرایی و تحکیم قدرت سیاسی در ابوظبی و

ط) گفتنی است که هجز انتظار دارد که در پایان بتواند بین ۲۰۰ تا ۳۵۰ هزار پوند (۲۷۸ تا ۴۸۷ هزار دلار) بابت این پرونده، غرامت دریافت کند.

^{۵۹} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آئی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/uae-uk-british-citizen-torture-files-civil-case-against-officials>

(الف) اشاره به اظهارات مقام‌های امنیتی و پزشکی یمن، مبنی بر منجر شدن وقوع انفجاری در استان جنوبی ابیان به کشته شدن دست کم ۶ تن از نیروهای جدایی طلب و مجروح شدن ۱۵ تن دیگر، از جمله شهروندان غیرنظامی؛

(ب) اشاره به نامشخص بودن منبع انفجار و عدم اقدام گروهی به بی‌درنگ پذیرش مسئولیت این حمله: گفتنی است که طبق اظهارات مقام‌های این کشور این انفجار لحظاتی پس از رسیدن شماری از نیروهای شورای انتقالی جدایی طلب جنوب به بازاری این منطقه به وقوع پیوست؛

(ج) اشاره به به‌شمار آوردن شورای انتقالی جنوب به عنوان گروهی پوششی از شبه‌نظامیان تحت حمایت امارات متحده عربی که خواستار بازاحیاء استقلال جنوب یمن هستند که از سال ۱۹۶۷ تا زمان اتحاد این کشور در سال ۱۹۹۰ تداوم یافت؛

(د) اشاره به به‌شمار آمدن این گروه در ظاهر به عنوان متحدان نیروهای دولت یمن (دولت عبد ربه منصور هادی) که با برخورداری از حمایت نیروهای ائتلاف نظامی به رهبری عربستان در حال جنگ داخلی با نیروهای انصارا... در شمال کشور هستند؛

(ه) این در حالی است که برخوردهایی میان این گروه جدایی طلب و نیروهای وفادار به عبد ربه منصور هادی نیز رخ می‌دهد، از جمله در اوت سال ۲۰۱۹ میلادی که جدایی طلبان عدن را به تصرف خود درآوردند؛

(و) اشاره به توقف یافتن این درگیری‌ها با وساطت عربستان سعودی و رسیدن آن‌ها به تعاملی در زمینه تشریک قدرت در این منطقه در ماه‌های بعد: اگرچه که برخوردهای مشابهی به صورت پراکنده همچنان میان آن‌ها به وقوع پیوسته و تهدید بروز جبهه‌ای جدید در این کشور، جدای از جنگ داخلی جاری در آن را به همراه دارد.^{۶۰}

^{۶۰} گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک: